

พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านวัดสำโรง

ตำบลวัดสำโรง อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านวัดสำโรง

พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านวัดสำโรงริเริ่มก่อตั้งโดยเจ้าอาวาสวัดสำโรง พระครูสิริปัญญาภิวัตน์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๒ พระครูสิริปัญญาภิวัตน์ เจ้าอาวาสวัดสำโรงร่วมกับชาวบ้านชุมชนวัดสำโรงและชุมชนใกล้เคียงได้ร่วมกันบริจาคเครื่องมือเครื่องใช้ในการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ได้แก่ อุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบอาหาร เครื่องมือหัตถกรรมต่างๆ อุปกรณ์ตวงข้าว เครื่องมือจับสัตว์น้ำและเครื่องใช้อื่นๆ อีกเป็นจำนวนมาก โดยทางพิพิธภัณฑ์มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะอนุรักษ์มรดกพื้นบ้านเหล่านี้ไว้ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมพื้นบ้านของคนไทยในอดีตแก่นักเรียน นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไป การจัดแสดง แบ่งเป็น ๒ อาคาร อาคารหลังแรกคือ อาคารของใช้พื้นบ้าน อาคารหลังที่ ๒ คือ อาคารอาชีพชาวนา จัดแสดงอุปกรณ์และเครื่องมือในการทำนา เช่น อุปกรณ์ในการไถหว่าน อุปกรณ์ในการตกกล้า อุปกรณ์ในการเกี่ยวข้าว-นวดข้าว ระเบิดขกมวย ระเบิดเครื่องยนต์ แป้นตอกกล้า ไม้หอบกล้า เครื่องฝัดข้าวครกตำข้าว อาจเรียกได้ว่าความโดดเด่นของพิพิธภัณฑ์แห่งนี้คือ วัตถุที่จัดแสดงที่เป็นเครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้านที่มีสภาพสมบูรณ์และหาชมได้ยากแล้วในปัจจุบัน นอกจากนี้ยังมีการแสดงเรือพื้นบ้านรูปแบบต่าง ๆ เช่น เรือบด เรือพาย เรือแปะ เรือมาด เรือจ้าง เป็นต้น

ภาพที่ ๑ : เครื่องมือหัตถกรรมพื้นบ้าน

ที่มา : พิพิธภัณฑ์ในประเทศไทย ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)

การจัดแสดง แบ่งเป็นสองอาคาร อาคารหลังแรกคือ อาคารของใช้พื้นบ้าน ใช้จัดแสดง "ครัวโบราณ" สะท้อนให้เห็นถึงการจัดครัวไทยในอดีต, "เครื่องมือหัตถกรรมพื้นบ้าน" จัดแสดงเครื่องจักสาน เป็นการแปรรูปไม้ไผ่และหวายให้เป็นเครื่องมือเครื่องใช้รูปแบบต่างๆ เช่น สานแหกรก ตะกร้า กระบุง กระดิ่ง เป็นต้น, "อุปกรณ์ตวงข้าว" เช่น กระบุงปากบาน กระบุงโกย โป๊ยขัด ถังตวงข้าว เป็นต้น, "อุปกรณ์ในการทำนา" จัดแสดงอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการทำนา เช่น โกรกคล้องคอควายสำหรับลากไถ แอ็ก คราด ไถ ไม้คานหอบข้าว เป็นต้น, "เครื่องมือดักสัตว์" ทั้ง

ที่ใช้สำหรับดักสัตว์น้ำ และดักสัตว์บก, "เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด" ส่วนมากเป็นเครื่องมือเครื่องใช้ในครัวเรือน เช่น เขียนหมากทองเหลือง ตะเกียงลาน นมนาง กลอนประตู แวนโรยขนมจีน เป็นต้น "เครื่องมือช่างไม้ประเภทต่างๆ" เช่น กบบุก กบซัดร่อง กบผิว กบบังใบ เลื่อยยก เลื่อยลันดา เป็นต้น รวมไปถึงเครื่องทองเหลืองต่างๆ

ภาพที่ ๒ : เครื่องมือหัตถกรรมพื้นบ้าน

ที่มา : พิพิธภัณฑ์ในประเทศไทย ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)

อาคารหลังที่ ๒ คือ อาคารอาชีพชาวนา จัดแสดงอุปกรณ์และเครื่องมือในการทำนา เช่น อุปกรณ์ที่ใช้ในการวิดน้ำ อุปกรณ์ในการไถหว่าน อุปกรณ์ในการตกกล้า อุปกรณ์ในการเกี่ยวข้าว-นวดข้าว ระหัดชกมวย ระหัดเครื่องยนต์ แบนตอกกล้า ไม้หอบกล้า เครื่องฝัดข้าวครกตำข้าว นอกจากนี้ยังมีการแสดงเรือพื้นบ้านรูปแบบต่างๆ เช่น เรือบด เรือเปียว เรือแปะ เรือมาด เรือจ้าง เป็นต้น

ประวัติความเป็นมา

พิพิธภัณฑ์พื้นบ้านวัดสำโรงริเริ่มก่อตั้งโดยเจ้าอาวาสวัดสำโรง พระครูสิริปัญญาภิวัดน์ หลวงพ่อไปเที่ยวที่จังหวัดสิงห์บุรีเลยพบเห็นพิพิธภัณฑ์ชาวนา “วิถีชีวิตทำนา-ทำสวน” หลังจากกลับมาจากจังหวัดสิงห์บุรีก็มีการปรึกษากับชาวบ้านวัดสำโรงว่าจะตั้งพิพิธภัณฑ์อะไร เมื่อปี ๒๕๓๘ คิดกันว่าจะตั้งพิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน ของชาวบ้านที่ชาวบ้านไม่ได้ดูแลรักษา และที่ชาวบ้านไม่ได้ใช้ สิ่งของที่ทิ้งไว้ตามใต้ถุนบ้าน จึงประกาศขอให้ญาติโยมนำของที่ เป็นของพื้นบ้านที่ชาวบ้านไม่ได้ดูแลรักษาหรือไม่ได้ใช้นำมาให้ พอประกาศไปแล้วญาติโยมหนึ่ง ญาติโยมก็นำของ มาให้จำนวนมาก จนเมื่อปี พ.ศ. เมื่อปี๒๕๔๒ พระครูสิริปัญญาภิวัดน์ เจ้าอาวาสวัดสำโรงร่วมกับชาวบ้าน ชุมชนวัดสำโรงและชุมชนใกล้เคียงได้ร่วมกันบริจาคเครื่องมือเครื่องใช้ในการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ได้แก่ อุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบอาหาร เครื่องมือหัตถกรรมต่าง ๆ อุปกรณ์ตวงข้าว เครื่องมือจับสัตว์น้ำและ เครื่องใช้อื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมาก เมื่อชาวบ้านนำของมาให้มาให้อาณาเขตมากปัญหาที่ตามมาคือไม่มีที่เก็บ

จึงต้องคิดหาวิธีแก้ปัญหาโดยการนำไม้ไผ่มาเหลาเพื่อใช้ขัดและเป็นแบบพื้นบ้าน มีพระ มีเณร มีเด็กวัด และมีชาวบ้านที่มาช่วย โดยทางพิพิธภัณฑ์มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะอนุรักษ์มรดกพื้นบ้านเหล่านี้ไว้ให้เป็นแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมพื้นบ้านของคนไทยในอดีตแก่นักเรียน นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไป

ภาพที่ ๓ : เครื่องมือหัตถกรรมพื้นบ้าน
ที่มา : Museum Thailand

การจัดแสดง แบ่งเป็น ๒ อาคาร อาคารหลังแรกคือ อาคารของใช้พื้นบ้าน อาคารหลังที่ ๒ คือ อาคารอาชีพชาวนา จัดแสดงอุปกรณ์และเครื่องมือในการทำนา เช่น อุปกรณ์ในการไถหว่าน อุปกรณ์ในการตกลำ อุปกรณ์ในการเกี่ยวข้าว-นวดข้าว ไร่หัดขกมวย ไร่หัดเครื่องยนต์ แป้นตอกกล้า ไม้หอบกล้า เครื่องฝัดข้าวครกตำข้าว อาจเรียกได้ว่าความโดดเด่นของพิพิธภัณฑ์แห่งนี้คือ วัตถุที่จัดแสดงที่เป็นเครื่องมือเครื่องใช้พื้นบ้านที่มีสภาพสมบูรณ์และหาชมได้ยากแล้วในปัจจุบัน นอกจากนี้ยังมีการแสดงเรือพื้นบ้านรูปแบบต่าง ๆ เช่น เรือบด เรือเพียว เรือแปะ เรือมาด เรือจ้าง เป็นต้น ห้องพิพิธภัณฑ์อยู่ชั้นล่างของศาลาอเนกประสงค์ ภายในห้องแบ่งการจัดแสดงเป็นหมวดหมู่

ส่วนที่ ๑ คริวโบราณ จัดแสดงอุปกรณ์ในการทำตุ้ม อันประกอบด้วย เตาดินเผา หม้อ ดิน ประเภท ต่าง ๆ เช่น หม้อหุงกระเพาะ หม้อต้ม กาดินเผาและเครื่องใช้ในครัว เช่น ตะกร้าล้างปลา กระจต่ายชุดมะพร้าว กระบวย โอ่งน้ำ

ส่วนที่ ๒ หัตถกรรมพื้นบ้าน แสดงเครื่องจักสานอันเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นในการ แปรรูปไม้ไผ่และหวาย เป็นเครื่องมือ ใช้สอย เช่น สานแหวก ตะกร้ากระบุง กระจาด กระด้ง สนับรอย ปุ้งกี

ส่วนที่ ๓ อุปกรณ์ทวงข้าว แสดงอุปกรณ์ซึ่ง ทวง วัด การทวงข้าวเปลือกแบบเก่าที่บรรพบุรุษเคยใช้ในอดีต ประกอบด้วย กระบุงปากบาน กระบุงโกย กระบุงตวง ถังตวงข้าว (ไม้) (เหล็ก) กระด้งบดข้าว ไม้บดข้าว

ส่วนที่ ๔ เครื่องมือการทำนา การทำนาในอดีตใช้แรงงานจากสัตว์ คือ วัว ควาย เป็นแรงงานหลัก เครื่องมือในการทำนาที่จัดแสดงประกอบด้วย โกรกคล้องคอควายสำหรับ ลากไถ แอก คราด ไถ ไม้คานหอบข้าว ไม้คานหลาว งอบ เคียวเกี่ยวข้าว

ส่วนที่ ๕ เครื่องมือจับสัตว์น้ำ สะท้อนวิถีการกินอยู่ของไทยแบบพออยู่พอกิน ประกอบด้วยเครื่องมือตกสัตว์ เช่น ดั้งตักหนู แร้ว กับตักต่าง ๆ และอุปกรณ์จับสัตว์น้ำ เช่น ข้อง เบ็ด อวน ฉมวก สุ่ม

ส่วนที่ ๖ เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด เป็นตู้แสดง ๓ ชั้น ตู้ที่ ๑ ชั้นบนตั้งแสดงเขียนหมากทองเหลือง ตะเกียงลาน กลอนประตู่ ชั้นล่างจัดแสดง เครื่องมือช่างไม้ จำพวกกบพิว กบบังใบ เลื่อยยก เลื่อยลันดา อีกด้านหนึ่งจัดแสดง เครื่องทองเหลือง จำพวก ถาดทองเหลือง หม้อทองเหลือง ตู้ที่ ๒ จัดแสดง トラซัง ลูกคิดและของเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ

ส่วนรอบ ๆ ห้องตั้งแสดง ไท กระถางเคลือบ ประเภทต่างๆ นอกจากนี้ยังมีอาคารจัดแสดงอาชีพชาวนา จัดแสดงอุปกรณ์เครื่องมือในการทำนา อุปกรณ์ในการไถหว่าน อุปกรณ์ในการเกี่ยวข้าว นวดข้าว เช่น เครื่องฝัดข้าว สีข้าว ครกตำข้าว อุปกรณ์ในการวิดน้ำ เช่น ระหัดชกมวย ระหัดเครื่องยนต์ และเป็นที่จัดแสดงเรือประเภทต่าง ๆ เช่น เรือบด เรือจ้าง เรือแปะ

สถานที่ตั้ง/ ความเชื่อมโยงกับสถานที่อื่น ๆ

พิพิธภัณฑ์ตั้งอยู่เลขที่ ๒๑ หมู่ที่ ๓ ตำบล วัดสำโรง อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ๗๓๑๒๐ สถานที่สำคัญที่อยู่ใกล้เคียง คือ ๑) ศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนา ๒) สถานีนามมายวัดสำโรง ๓) องค์การบริหารส่วนตำบลวัดสำโรง ๔) กลุ่มเกษตรกรวัดสำโรง ๕) วัดสำโรง โลเคชั่น (Location) ลิงก์ <https://goo.gl/maps/๑MeCTZSYWSe๘๙AMk๖>

ลักษณะ/ เอกลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์

เนื่องจากชุมชนวัดสำโรงมีพื้นที่ตั้งอยู่บริเวณพื้นที่วัดสำโรง อำเภอนครชัยศรี มีวิถีชีวิตและประเพณีต่าง ๆ ที่มีความผูกพันกับวัดเป็นอย่างมาก ดังนั้น วัดสำโรงจึงเปรียบเสมือนศูนย์กลางการเผยแพร่และกระจายขององค์ความรู้และภูมิปัญญาของชาวบ้านในละแวกนั้น ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับวิถีชีวิตของชาวบ้านตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งได้แก่ การประกอบอาชีพเกษตรกรรมต่าง ๆ โดยภายในวัดสำโรงนั้นมีพิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้และภูมิปัญญาวิถีชีวิตของผู้คนในอดีต พิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน วัดสำโรงริเริ่มก่อตั้งโดยเจ้าอาวาสวัดสำโรง พระครูสิริปัญญาวิวัฒน์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๒ การจัดแสดง แบ่งเป็น ๒ อาคาร อาคารหลังแรกคือ อาคารของใช้พื้นบ้าน ใช้จัดแสดง “ครัวโบราณ” สะท้อนให้เห็นถึงการจัดครัวไทยในอดีต เครื่องมือ หัตถกรรมพื้นบ้าน จัดแสดงเครื่องจักสาน อาคารหลังที่ ๒ คือ อาคารอาชีพชาวนา จัดแสดงอุปกรณ์และเครื่องมือในการทำนา เช่น อุปกรณ์ในการไถหว่าน อุปกรณ์ในการตกกล้า อุปกรณ์ในการเกี่ยวข้าว-นวดข้าว ระหัดชกมวย ระหัดเครื่องยนต์ แป้นตอกกล้า ไม้หอบกล้า เครื่องฝัดข้าวครกตำข้าว อาจเรียกได้ว่าความโดดเด่นของพิพิธภัณฑ์แห่งนี้ คือ วัตถุที่จัดแสดงเป็นเครื่องมือ เครื่องใช้พื้นบ้านที่มีสภาพสมบูรณ์และหาชมได้ยากแล้วในปัจจุบัน นอกจากนี้ ยังมีการแสดงเรือพื้นบ้านรูปแบบต่าง ๆ เช่น เรือบด เรือเพียว เรือแปะ เรือมาด เรือจ้าง เป็นต้น ดังนั้นวัดสำโรงจึงกลายเป็นแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาและวิถีชีวิตที่สำคัญของชุมชน นอกจากนี้การที่วัดสำโรงเป็นสถานประกอบพิธีกรรมทางศาสนา

ของชาวพุทธในชุมชนที่จะมาประกอบพิธีกรรมตามประเพณีที่วัด จึงทำให้ชุมชนวัดสำโรงมี “วัด” เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้แบบเบ็ดเสร็จ

การจัดเก็บสิ่งของต่าง ๆ ด้วยการนำเอาไม้ไผ่ที่ผ่านกระบวนการนำไปขัดเกลาและยาไม้เพื่อไม่ก่อให้เกิดปลวก เมื่อเสร็จแล้วจึงจะนำมาตีให้เป็นห้องกว้าง สร้างเป็นห้องเก็บและแยกวัตถุโบราณต่าง ๆ ออกเป็นโซน ๆ การทำแบบนี้จึงจะแปลกกว่าที่พิพิธภัณฑ์อื่น ๆ ซึ่งส่วนมากพิพิธภัณฑ์อื่น ๆ จะสร้างด้วยปูน หรือทำเป็นตู้กระจก ก่อให้เกิดคุณค่าต่อชุมชน เพราะหลวงพ่อยากให้ของเก่าแก่ต่าง ๆ ได้เผยแพร่เกี่ยวกับเรื่องคุณธรรม ภูมิปัญญาของคนรุ่นเก่าว่าดำเนินชีวิตแบบสมัยก่อนใช้อะไรบ้างให้กับคนรุ่นหลังได้สืบทอดและเรียนรู้ต่อ ๆ กันไป

วัตถุสำคัญที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑ์

๑) ตะขอชักกบ (Ta-Khonh-Shak-Kob)

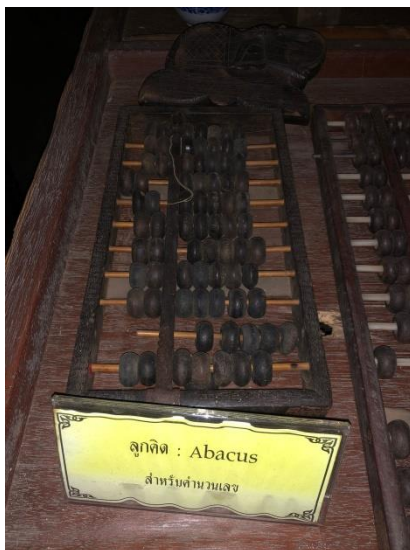
ข้อมูล/คำอธิบายเพิ่มเติม : สำหรับดึง (ชัก) กบออกจากรูเพื่อจับ : For alluing the fish

ภาพที่ ๔ ชื่อ ตะขอชักกบ (Ta-Khonh-Shak-Kob)

๒) ลูกคิด (Abacus)

ข้อมูล/คำอธิบายเพิ่มเติม : สำหรับคำนวณเลข

ภาพที่ ๕ ชื่อ ลูกคิด (Abacus)

๓) เต้าฟูด (Food stove)

ข้อมูล/คำอธิบายเพิ่มเติม : เป็นเตาน้ำมันก๊าดอัดลม : it is kerosene stove

ภาพที่ ๖ ชื่อเต้าฟูด (Food stove)

๔) ตะกร้าหมาก (Betel nut basket)

ข้อมูล/คำอธิบายเพิ่มเติม : ใส่หมากพลูในเวลาเดินทาง : For keeping betel nut and betel leaf during traveling

ภาพที่ ๗ ตะกร้าหมาก (Betel nut basket)

๕) สุ่มกุ้ง Prawn-trap

ข้อมูล/คำอธิบายเพิ่มเติม : สำหรับสุ่ม (ครอบ) เพื่อจับกุ้ง : For trapping prawns

ภาพที่ ๘ สุ่มกุ้ง (Prawn-trap)

๖) ชนาง (Chanang)

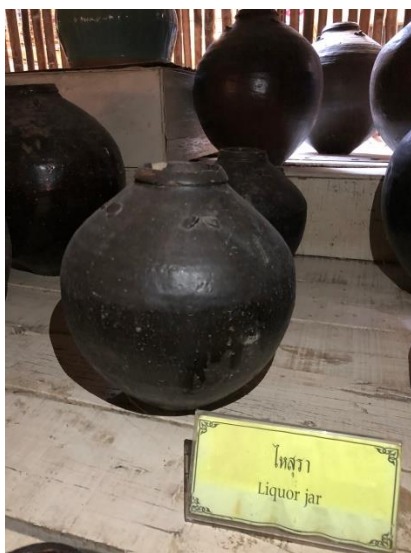
ข้อมูล/คำอธิบายเพิ่มเติม : สำหรับช้อนกุ้ง : For trapping prawn

ภาพที่ ๙ ชนาง (Chanang)

๗) ไหสุรา (Liquor jar)

ข้อมูล/คำอธิบายเพิ่มเติม : ไว้สำหรับใส่สุราหรือหมักสุรา

ภาพที่ ๑๐ ไหสุรา (Liquor jar)

๘) ปืนยิงปลา (Gun for shooting fish)

ข้อมูล/คำอธิบายเพิ่มเติม : ใช้สำหรับยิงปลาปืนโจมตีเน้นความรุนแรง โดยปืนชนิดนี้จะเป็นปืนเน้นแรงโจมตีสูงและยิงไว แต่ก็มีข้อจำกัดคือ กระสุนจะไม่สามารถทะลุตัวปลาได้

ภาพที่ ๑๑ ปืนยิงปลา (Gun for shooting fish)

๙) กบดักหนู (Mice trap)

ข้อมูล/คำอธิบายเพิ่มเติม : ใช้สำหรับดักหนู

ภาพที่ ๑๒ กบดักหนู (Mice trap)

๑๐) เตารีดถ่าน (Charcoal iron)

ข้อมูล/คำอธิบายเพิ่มเติม : ใช้สำหรับรีดเสื้อผ้าโดยการนำถ่านใส่ไว้ตรงด้านในตัวของเตารีด

ภาพที่ ๑๓ เตารีดถ่าน (Charcoal iron)

๕. คณะกรรมการ/ คณะทำงานของพิพิธภัณฑ์

ผู้ดูแล : พระวรพล เบอร์โทร ๐๖๑-๔๖๑๙๖๙๙

มีคฤเทศก์/ ผู้ให้ความรู้ : ชัยวัฒน์ รัตนเจริญพงศ์ เบอร์โทร ๐๘๙๒๕๕๐๑๗๙

๖. ผลงานโดดเด่นของพิพิธภัณฑ์

ปี ๒๕๖๓

- ได้รับเป็นชุมชนต้นแบบเกี่ยวกับเรื่องของเศรษฐกิจพอเพียง วัฒนธรรม ประเพณี ดิถยอดอันดี
คุณธรรมต้นแบบระดับประเทศ

- ได้รับโล่กับนายกรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

- ได้เป็น๑ใน๑๐ พิพิธภัณฑ์ของประเทศ

ปี ๒๕๖๔

- ได้ไปประกาศได้โล่เกี่ยวกับเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เชิงวัฒนธรรมทางด้านของวัฒนธรรม
จังหวัดนครปฐม

๗. สภาพปัจจุบันของพิพิธภัณฑ์

๑. ปัจจุบันยังคงมีงานของศูนย์วิทยากรโดยที่เดือนมกราคมได้ไปจัดงานเกี่ยวกับฟื้นฟูประเพณีการละเล่นว่าวไทยในนามของพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านวัดสำโรง และงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏเจ้าที่จังหวัดนครปฐมจะไปจัดงานทุกปี แต่ด้วยโควิด-๑๙ เกิดสภาวะสุ่มเสี่ยงจึงงดการจัดกิจกรรมออกไป

๒. นักเรียน ศึกษาดูงานเกี่ยวกับพิพิธภัณฑ์

๘. ปัญหา/ ความต้องการของพิพิธภัณฑ์

ปัญหาของพิพิธภัณฑ์

๑. มีคนลักขโมยของบางอย่างหายและหาไม่ได้ ทำเป็นแบบพิพิธภัณฑ์เปิดไม่มีการปิดของจึงหายบ่อย

๒. มีโควิด-๑๙ ทำให้ผู้คนหายไป

ความต้องการของพิพิธภัณฑ์

๑. อยากให้เยาวชนรุ่นใหม่ได้เห็นคุณค่าเกี่ยวกับวิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญา และศาสนา และอยากให้สนใจอยากให้ได้ศึกษาเล่าเรียนต่อไป

๙. การเปิด-ปิด

เวลาเปิด-ปิด ๐๘.๓๐ น. - ๑๗.๐๐ น.

๑๐. การติดต่อ

ที่อยู่ตั้งอยู่เลขที่ : ๒๑ ม. ๓ ต.วัดสำโรง อ.นครชัยศรี จ.นครปฐม ๗๓๑๒๐

เบอร์โทร : ๐๘๙๒๕๕๐๑๗๙ , ๐๘๙๒๒๓๑๒๔๓

อีเมล : prapoj๑๒๔๓@gmail.com , watsamrong@hotmail.com

เฟซบุ๊ก : <https://www.facebook.com/WatSamrong/>

๑๑. ข้อมูล/ ข้อสังเกต อื่น ๆ

ค่าเข้าชมพิพิธภัณฑ์ : ฟรีไม่เก็บค่าเข้าชม

ประเภทพิพิธภัณฑ์ : เป็นเรื่องเกี่ยวกับวิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญา และ ศาสนา การบริหารจัดการอยู่ที่วัดและชุมชน

ผู้ให้ข้อมูล

นายชัยพัฒน์ รัตนเจริญพงศ์ (ผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์) เบอร์โทร ๐๘๙๒๕๕๐๑๗๙

อ้างอิง

ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน). ข้อมูลพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นในจังหวัดนครปฐม ปีพุทธศักราช ๒๕๕๖ (ฉบับเนื้อหาสังเขป)

การประชุมเครือข่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น (ภาคกลาง - ตะวันตก) จัดโดยศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร ๒๖ - ๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ณ โรงแรมริเวอร์ จังหวัดนครปฐม
<https://db.sac.or.th/museum/museum-detail/๓๗๖>